

Milí přátelé, bratři a sestry,

podzim se blíží a mnozí s obavami hledí ke dnům chladnějším. Budeme mít teplo? Budeme mít na to, čím si zatopit. A zbyde nám na jídlo? Mnozí nelení, dělají velké zásoby dřeva, další mění způsob vytápění, ale jiní jsou bezradní, protože takové možnosti nemají. Co s tím? Máme propadnout bezradnosti?

Ať už v životě nastane jakkoliv těžká situace, jako křesťané se máme držet Božího slova, doufat v Hospodina. Křesťané mají mít přece jiné myšlení, než tento svět. Křesťané mají důvěřovat Hospodinu! A co říká Boží slovo? Četli jsme to: **Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti, abyste vždycky měli dostatek všeho, co potřebujete, a ještě vám přebývalo pro každé dobré dílo.** Není to úžasné slovo do této doby? Mnozí přemýšlí, kde ušetřit, o kolik zkrátit rohlík, nebo salám, o kolik dávat menší dary, o kolik méně lidí pozvat na hostinu, o kolik méně dát třeba do sbírky, koho přestat sponzorovat... A Boží slovo říká pravý opak! Že nejenom budeme mít dostatek, ale dokonce nám pro to dobré dílo bude přebývat! Jak je to možné? Důvěřujte Pánu a sami se přesvědčíte, že jeho Slovo platí! A pamatujme, že jeho slovo platí tehdy, když člověk nepřemýšlí sám pro sebe, ale přemýšlí, jak by kde pomohl i ve svém strádání. Jinými slovy, *dej a bude ti dáno*. A když dáš, tak ti bude dáno i v energetické nebo jakékoliv jiné krizi.

Bratři a sestry, celé to slovo apoštola Pavla, mluví o dávání, ale také o tom, jak je důležité společenství církve. A že církev je zde v tomto světě také proto, aby uměla pomoci strádajícím. Aby strádající našli ve společenství církve útočiště. A už přichází těžká doba, kdy bude potřeba pomoci např. seniorům, matkám samoživitelkám, aby vůbec přežili. Jsme ochotni jim pomoci? Písmo svaté nás učí, abychom podpírali nuzné, postarali se o strádající a také k tomu, abychom byli štedří. Abychom uměli dávat za jakýchkoliv okolností.

Apoštol Pavel nám v tom 2. listu Korintským předává úžasné poklady a dalo by se také říci, že zde najdeme řešení mnohých a nejen finančních strádání, řekl bych dokonce řešení všelijakých a nejen finančních krizí. Pojdme se na ně podívat:

Pavel upozorňuje korintské **na církve v Makedonii, jakou jim Bůh dal milost**. Zdá se, že v té oblasti tehdy byla velká chudoba a církve v Makedonii byla velmi chudá. Pavel ale na jejich chudobu nahlíží jako na zkoušku, ve které se má lid Boží osvědčit. A on dále píše, **tak se osvědčili v mnohém soužení, že z jejich nesmírné radosti a veliké chudoby vzešla jejich bohatá štědrost**. Oni se ve své soužení osvědčili. Oni se nezhroutili, oni to nevzdali, a přestože byli velice chudí, tak se dovídáme, že byli velice štedří. Proč? Protože **z jejich nesmírné radosti a veliké chudoby vzešla jejich štědrost!** Zní to podivně? Možná někomu ano, ale biblické principy prostě platí a Pavel nám zde odkrývá takovou ekonomickou rovnici štědrosti. **Nesmírná radost ze spasení + veliká chudoba = bohatá štědrost**. Když to matematicky shrneme, štědrost je součet dvou zajímavých a zdánlivě nepochopitelně protichůdných veličin. To nám ale zároveň říká, že sama radost nebo nějaké nadšení nestačí. A také chudoba bez Krista, to je opravdu bída. Pokud se ale na svou bídu, a to ať finanční nebo duchovní strádání, podíváme v Duchu naděje a ve světle Božího slova, pak budeme mít pocit hojnosti Boží a začneme být štedří. A to opět nejen v materiální pomoci, ale i v ochotě pomoci a věnovat čas službě potřebným.

Nicméně Pavel nás přeci jen vrací na rovinu materiální pomoci a vyzývá nás: **Jako jste ve všem bohatí, ve víře, v slovu, v poznání, v horlivosti i v lásce, buďte bohatí i v tomto díle milosti**. Přinášejte dary, dávejte do sbírek, oblékejte nuzné, dávejte na fond pomoci potřebným, prostě pracujte na své dobročinnosti a vychovávejte k ní celý sbor, protože potřebných nuzných přibývá a přibývat bude. A zřejmě to bude ta nejefektivnější evangelizace vůbec. Protože přesvědčovat chudé pouze slovy, to je velice málo.

O těch makedonských se dále dovídáme, že **dávali dobrovolně, tak jak se každý v srdci rozhodl. A dávali podle svých možností, ano i nad možnost**. Někde jsem slyšel myšlenku, že tolik kolik dáš pro Boha, tolik se ti vrátí. Jestliže dáváš 100%, vrátí se ti 100%. Jestliže ale nedáváš nic, anebo **rozséváš skoupě, skoupě pak budeš i sklízet. Kdežto, kdo štedře rozsévá, štedře bude i sklízet. Makedonští dokonce po vzoru Krista, dali sami sebe!** A zde máme tu odpověď na všeliké strádání. Strádáš finančně? Podívej se na tu chudou vdovu, která dala vše, co měla. A byla požehnaná. Dej sám sebe!

Když se vrátím k těm makedonským, oni dokonce Pavla **s velkou naléhavostí prosili, aby se mohli účastnit pomoci pro bratry v Judsku**. Byli bychom i my dnes schopni a ochotni s velkou naléhavostí prosit např. vedení církve, abychom mohli přispět malému sboru, který zápasí s existenčními starostmi? Anebo budeme myslet především na naše společenství tady a teď? Ti makedonští křesťané to považovali za velikou výsadu a milost, když se mohli účastnit pomoci bratrům, které ani vlastně neznali. A to

nezapomínejme, že sami měli velikou chudobu! Pavel o nich píše, že **překonali veškerá jejich očekávání**. A kdyby mohli pomoci jinak, jistě by pomohli, protože aby sami z vlastní iniciativy prosili o milost účastnit se pomoci, to už se dnes málo vidí i u jedinců, aby sami přišli a ptali se, jak mohou pomoci. Nesmírně si vážím těch, kteří takto dovedou sami přijít a o službu či práci si říct. Co je ovšem důležité, ve službě také vytrvat, být v ní věrný. Pavel to klade na srdce Korint'ánům, ale i nám. On píše, **řeknu vám, co si myslím: Sluš se, abyste nyní dokončili dílo, které jste už loni nejen začali, nýbrž také k němu dali podnět. Odkud vyšla ochota k pomoci, tam ať se pomoc také uskuteční**. Přiznám se, že i tohle je trochu princip, který se u nás děje. Když dá někdo např. na staršovstvu návrh na nějakou změnu, tak se mu to vrátí tím, že se po něm pak požaduje, aby to pak vykonal. **Odkud vyšla ochota, tam ať se to uskuteční**. A myslím si, že to je i biblicky zdravé, protože pokud mě Bůh něco klade na srdce, neklade mi to jen proto, abych to pouze slovy vyřídil, zaměstnal druhé a sám se tím už nezabýval. To by pak nebyla vzata vážně ta výzva, **jako jste bohatí ve víře, v slově, v poznání a horlivosti, buďte i činem**, když to parafrázuji. A víte, i v této věci musíme přiznat, že je třeba být opravdovější. Že vlastně i tohle svědčí o tom, jakými opravdu jsme. Pavel pak totiž pokračuje, že tuto výzvu **neříká sice jako rozkaz, ale zmiňuje se o horlivosti jiných, aby vyzkoušel opravdovost naší lásky**. A Písmo nás na jiném místě také vyzývá, **nebuďte jen posluchači slova, ale i jeho činitelé!** A musíme vyznat, že slovy nám to jde dobře, ale mnohokrát je to skutek utek! Jaká je tedy naše opravdovost v lásce? Zkoumejme se každý sám.

Určitě rádi chválíme Boha, rádi mluvíme a nasloucháme Božím slovu, ale kdyby mělo být křesťanství pouze o tom, pak jsme spolek mudrlantů, kteří nežijí, co mluví. Kteří sice mluví o ochotě, ale nejsou ochotni. Když to řekneme Jakubovými slovy, **ukáž mi svou víru bez skutků, a já ti ukážu svou víru na skutcích**. Křesťané vždycky byli ti, kteří byli žádáni v práci, pro jejich poctivost a pracovitost, protože i na tom, jaký máš vztah k práci a službě, se odráží, jaký máš vlastně vztah s Bohem. A křesťané co ještě studují? Nemusí být všichni chytří, ale měli by ukázat, že jsou světlem světa, že mají kladný a poctivý přístup k učení, že nic nevzdají a že ví, že když se přičiní, Bůh je ve stychu nenechá, ale naopak. Tehdy jim požehná!

Pavel dále píše, **je-li totiž ochota, pak je dar cenný před Bohem podle toho, co kdo má, ne podle toho, co kdo nemá**. A jestliže nic nemáš? Dej se po vzoru Krista Bohu celý! **Znáte přece štědrost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli**. Není to úžasné? On ve svém bohatství to nemusel udělat, ale udělal. Dal to nejčinnější. Dal sám sebe, svůj život. Tak, abychom my nestrádali. A to je to nejlepší řešení všech krizí a strádání. A tak se na to máme dívat i my. **Nejde o to, aby se jiným ulehčilo a vy byli přetížení, nýbrž abyste na tom byli stejně**. To ovšem musíme ale udělat pokání z jedné veliké lži, které jsme uvěřili. Že si myslíme, že jsme na tom hůře, nežli ostatní. Pak potřebujeme udělat pokání a změnit pohled na náš nedostatek. Nedívej se na svůj nedostatek jako na nedostatek, nýbrž jako na přebytek z milosti Boží. Vždyť co jsi ty, abys určoval, máš-li nedostatek, anebo přebytek? Pokud jsi dal život Pánu, rozhoduje snad o tom již On, ne? A on říká tvému nedostatku přebytek. A **váš přebytek pak pomůže nedostatku druhých, aby zase jindy tomu bylo opačně**. Zase bude pomoheno vám! **Jak je psáno: Kdo měl mnoho, tomu nic nepřebylo, a kdo málo, neměl nedostatek**. A tak možná nám to končí jako v pohádce, anebo je to komunismus by někdo řekl. Pokud na to budeš takto nahlížet, pak ale budeš strádat. Ale co když je to princip Božího království? Křesťan nemá být zaměřen na své potřeby, ale na potřeby druhých, ať si to zaslouží, anebo ne! **A když tedy budeš hledat nejprve to Boží království, teprve pak bude i tobě přidáno**.

A závěrem bych chtěl říct, postavme se ve víře na Boží slovo, protože je Pravda a jeho duchovní principy platí. Nestěžujme si, že máme nedostatek, nýbrž přijměme ve víře, že **Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti, abyste vždycky měli dostatek všeho, co potřebujete, a ještě vám dokonce přebývalo pro každé dobré dílo**. Jestliže Bůh tedy říká, že nám ještě přebývá pro dobré dílo, pak nereptejme pro nedostatek, nýbrž učme se vděčnosti a s ní také štědrosti, neboť máme dosti, protože Pán pamatuje na to, abychom mohli z milosti obdařovat druhé. Pokud to budeme činiti, pak bude platit ten další verš: **Vším způsobem budete obohacováni, abyste mohli být velkoryse štědrí**. A tímto **pak povzbudíte mnohé, aby vzdávali díky Bohu**. Chceš-li tedy, aby byla zjevená sláva Boží, aby stále více lidí chválilo Boha, pak víš, jak na to. **Neboť služba této oběti nejen doplňuje, v čem mají jiní nedostatek, nýbrž také rozhojňuje díkuvzdání Bohu**. Amen. Píseň 711 modlitby Večeře Páně

Slovo poslání: Lukáš 6, 37-38

Požehnání: A milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, dar i účastenství Ducha svatého, budiž a zůstávej se všemi námi. Amen. Píseň 412